

"Een geniale kunstenaar gaat niet met pensioen (deel 2)"

EEN GENIALE KUNSTENAAR ALS FRED VAN DER WAL GAAT NIET MET PENSIOEN (DEEL 2)

'Na al die vele jaren van schandaal trappen informeren mensen soms op verwijtende toon: ben je niet in je beha gekomen of waar is je Meesteres? Ze zijn dan echt teleurgesteld als ze geen beha aan mijn lijer of Meesteres op afstand kunnen ontdekken.'

'Dat komt er allemaal heus wel van binnenkort', zegt de auteur/kunstschilder met een koket wuifhandje. 'Honderdtwintig procent. Ik ben nog niet weg de komende tienduizend jaar. Tijd zat. Anders was mijn naam Fred van der Wal niet.'

'Sadomasochistisch-fascistisch-nazistisch-pseudo kunstenaar en getuige van een SS mentaliteit' betitelden links draaiende melkzure kunst collega's en subsidievreters mij.

Vijanden? Breek van der Wal nog steeds de bek niet open. Hij serveert met de pink omhoog een kopje ginseng thee in de aangename longère in de Bourgogne en zegt: 'Vijanden heb je zo bij de vleet. Vriendschap in artistieke kringen is niet mogelijk. Linksmensen zijn de neo-NSB-ers, die komen er helemaal niet in bij mij'.

Hij neemt geen komma terug van zijn devies: 'Ik ben er trots op door velen gehaat en geminacht te worden. Hun afgunst en nijd is mijn brandstof, ik teer op rancune, want die is de benzine die mijn motor in zijn vrij doet lopen. Ze kunnen beter jaloers op je zijn dan medelijden met je hebben.'

In de jaren van deelname aan het Volkskrantweblog lazen ze me allemaal met hoogrode konen als aanhangers van de multi culti lik me lulti politiek correcte richting en vervolgens werd mijn werk dan afgekraakt omdat ik niet links lulde. Ik werd ook bedreigd door salon communisten. Zo gaat dat. Heerlijk. Ach, zo'n mager mannetje als Krukzool met zijn hangtieten, dikke pens en spataderen, als ie langs me loopt, gimme a break, waait ie al om. Laat ze maar lekker schrijven en intrigeren. Ik schrijf en schilder tussen twee lachbuien door

'Als ik kwaad kijk, vallen ze al om, de miesjgassers. Mijn gezinsleven en privé gaat niemand een bliksem aan.

'Ik ben nogal bevreesd voor bepaalde mensen met rare gedachten en de punt 44 paraat. De tijd dat ze schreeuwend bij me op de stoep stonden, is nog niet voorbij. Ik kom ook zelden op de openingen van mijn tentoonstellingen. 'Privé-zaken hou ik gescheiden van mijn kunstenaarschap. Natuurlijk raakt het je een enkele keer. Maar moet ik dan gaan zitten mummelen, miesjmachen en monkelen? Ik heb mensen gezien die door een soortgelijk leven absolute psychische en fysieke wrakken zijn geworden. Nou, d'r moet heel wat gebeuren voordat iemand een wrak van mij maakt. Ik ga door met de kop in de wind zonder in eigen baard te spugen. Mijn broer en zuster zijn aan de opvoeding ten onder gegaan. Psychisch en ook fysiek. Vooral mijn zuster is jaren lang mishandeld.

'Veel slaag met een riem of zweep is an sich helemaal niet erg hoor, als het is gedoseerd zoals het in een SM setting gebeurt. Ook billekoek is een optie!,' zegt Fred.

Hier spreekt zijn ruime ervaring.

'Ik moet altijd ruimte hebben in vrijstaande woningen, hè, ik kan niet tegen kleine hokkies of rijtjeshuizen. Ik zou ook nooit in een driekamerflat op de vierde verdieping van een modern gebouwde woonkazerne willen hokken.'

'Ik leid geen jachtig leven meer. Bewust. Mijn eeuwige conflicten met kwamen voort uit het feit dat ik wegliep toen ik ontdekte dat er meer bestond dan school, kantoor, meneer de dominee en de dienstplicht.

Hoe ouder ik word, hoe rustiger. Als ik ergens zeven dagen ben, heb ik het al weer gezien. Ik kan nooit op vakantie omdat ik een ras kunstenaar ben en dat is een job die 24 uur full time door gaat.

Mijn ideaal is nog eens een groot boerenhuis in de Bourgogne. Wat nou ouwe nazis en aanhangers van LePen? Niks mee te maken. Op zondag wil ik gewekt worden door klokgelui. Over de heuvels kijken naar de horizon. Dat gaf allemaal wat te veel turbulentie, dus ben ik maar gauw met die vurige Miss X. meegegaan.

'Het eerste jaar in Amsterdam als kunstenaar geen droog brood te vreten.

'Mensen denken: die Fred van der Wal is al lang miljonair, maar ik doe geen mededelingen over mijn financiële status.

'In dit land worden kunstenaars beschouwd als zonderlingen met een hobby. Verdienen ze er poen mee, dan zijn ze boerenslimme oplichters volgens de Hollander. En dan gaan mensen aan je knagen als ratten, hè. Proberen ze je op onwaarheden wat je carrière betreft te betrappen. Maar ik verzin niks, in tegenstelling tot andere schrijvers en schilders, die in leugens leven. Zo'n Limburgse Krukszool is in de VS een paar jaar de getourmenteerde kunstenaar gaan spelen en likt en glibbert overal doorheen, jongen. Die man is één grote leugen. Hij lult recht wat krom is en vice versa. Mijn imitator natuurlijk. Hij volgt mij in alles. Als ik morgen in BuitenMongolië ga leven, zit hij ook in BuitenMongolië, eventueel gaat ie even buiten bij een Mongolen schooltje staan, is ie er ook geweest.

'Kunstenaars zijn matennaaiers, die mekaar het licht in de ogen niet gunnen. En die eigenschap is zeldzaam in de wereld van kunstenaars. Ik heb een fascinatie voor beoefenaren van martial arts, maar ze vertegenwoordigen vooral voor mij vriendschap, weetjewel. De kunstenaarswereld is één slangenkuil. Als de kunst niet was uitgevonden, zat het hele zootje in het gekkenhuis of in de bajes. Palingen in een pot snot. Kontlikkers zijn het. Als ik de kont lik van meneer de museumdirecteur, hang ik morgen ook in Berlijn met een schilderij op zijn kop.

Hij haalt z'n schouders op. 'Stel dat ik die vijandschap, het verbale en fysieke geweld en rancune in m'n jeugd niet had ontmoet. Dan had ik een bron van inspiratie gemist. Een ongelukkige jeugd is een goudmijn voor een kunstenaar'.

'Tot nu toe is het leven een introetje geweest,' zegt hij, na het zveelste fles wijn van negentig euri gulden ('Toch niet boven je budget, boy?') in een trendy galerie waar de fotograaf van The Rolling Stones aanwezig was. 'Jong zijn is de lagere school van het leven, maar nu pas begin ik het leven te kennen. Forever young dus. Een kunstenaar gaat niet met pensioen en kniezend naar de burenturen van achter de geraniums. De wereld zal nog veel meer van mij horen, jongen.'

